

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei archidiecezane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Haasenstejn & Vogler in Viena, Praga, Budapesta etc. etc.

Correspondențele sînt a se adresa la:

Redacțiunea „Telegrafului Român“, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Prenumerațiune nouă

la

„Telegraful român“,

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe anul 1879 cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foiei.

Atragem atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfîrșește cu ultima Martie 1879 a'și înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie expeditura silită a sista sau a întârîia cu expedarea foiei*). Acei on. dd., cari prenumără de nou, să nu întârîie, pentru ca editura să se poată orienta cu tipariul esemplarelor.

Banii de prenumerațiune se trimit mai cu înlesnire prin asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumărantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime să fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Editura „Telegrafului Român“ în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în expedițiune se face prin lipirea unei fîșii de adresă dela abonamentul ultim.

Cerculariu arhiepiscopescu.

Nr. 846 Pres.

Iubitului cleru si poporu dreptu credinciosu din tractulu Sibiiului II.

Daru si mila dela Domnedieu Tatalu si Domnulu Nostru Iisusu Cristosu!

Dupace a placutu lui Domnedieu a chiamă din viața pre parochulu nostru din Resinari, Sav'a Popovicu Barciaru, caruia i se concediu-se în timpul din urma administrarea provisorie a protopresbiteratului Sibiiului II, amu aflatu de bine a incredință conducerea interimala a acestui tractu vacantu protopresbiterului si asesorului consistorialu Moise Lazaru din Sibiu

in calitate de administratoru protopresbiteralu.

Acest'a aducemu la cunoscinti'a Iubitului Nostru cleru si poporu dreptu credinciosu din protopresbiteratulu Sibiiului II. cu acea: că pana la alte mesuri ce voru urmă de aici pentru conducerea acestui tractu, atatu preotimea, catu si poporul se cunosceti pre numitulu protopresbiteru si asesoru consistorialu Moise Lazaru de alu Vostru administratoru protopresbiteralu si se-i dati tota cuvenit'a onore si ascultare, si in afacerile oficiale se Ve adresati catra densulu.

Impartasindu-Ve de altmintre binecuvântarea Nostra arhierésca!

Sibiu, 14 Martiu, 1879.

Alu Vostru

voitoriu de bine

Ortodocsulu arhiepiscopu alu bisericei resaritene in Transilvania.

Mironu Romanul m. p.

Sibiu, 12 Martie.

Cabinetul cislaitan cu firma Stre-mayr este acum un cabinet destul de înaintat în zile, ca să nui mai dicem cabinet nou, dar este un cabinet tăcut. Puțin vorbește și puțin face să se vorbească de densul. Nici dragostea cea ardeătoare ce era între cabinetul Auersperg și presa maghiară în timpul, când era să apară cabinetul Stremayr pe scenă, nu se mai simte. Poate că au stîmperat-o potopul dela Seghedin.

Dar să nu glumim în timpuri și cu lucruri serioase.

Cabinetul Stremayr pare a fi ca omul pe gânduri, ca omul când are să se apuce de un lucru. El tace și..... coace.

Senatul imperial de astăzi are să-și dea sfîrșitul cât de curînd, pentru că după legile frii parlamentari așa-i este urit. Cabinetul cislaitan înnoată dară cu parlamentul seu cătră mal, pentru ca să se pregătească de periodul viitoriu parlamentar.

Că este cabinetul cislaitan preocupat de gândurile viitorului de pe acum, nu ne mirăm. Este grea problema, ce vrea să deslege, sau pregătesce calea pentru a o deslega și apoi este lucru de mirat, dacă se pune cineva pe gânduri, când trebuie să se sfătuiască cu sine însuși, de unde și cum să înceapă lucrul?

Pe la 25—27 Ianuarie, când se vorbea că Taaffe are să compună cabinetul cislaitan, noi diceam, că dacă vine Taaffe, dacă vine Hohenwarth la ministeriu, sînt cu puțință transițiuni constituționale în monarhie, transițiuni ca la 1860, ca la 1865—67. Nici Hohenwarth, nici Taaffe n'a construit ministeriul pentru jumătatea apusană a monarhiei. A venit însă în cabinetul lui Stremayr Taaffe ministru de interne.

Posițiunea lui Taaffe ar fi dară secundară în cabinetul lui Stremayr și ar fi fără influență asupra evenimentelor constituționale. Pașii cei domoli ai ministeriului și larma cea destul de cumplită a opozițiunei de dincolo de Laita împedecă deocamdată judecata exactă asupra atitudinii cabinetului de dincolo de Laita. Sînt cu toate aceste și semne cari dovedesc, că cabinetul Stremayr, cu Taaffe în sinul seu, tot se mișcă.

Salva care se dăduse din Praga înainte de căderea cu desăvîrșire a lui Auersperg, a amuțit. Despre transacțiuni cu Cechii m'ai n'a mai fost de atunci incoace pomenire. Și lucru curios, se dice că prezența lui Taaffe în ministeriul cislaitan însuflă între Cechi încredere în toate părțile. Oferă însă ministeriul de interne de dincolo atâtea garanții, ca să poată fi motiv de încrederea Cechilor? Pentru ca să ofere garanțiile aceste trebuie să aibă arsenalul constituțional gata, cu care să prevină opozițiune acasă și să întîmpine opozițiunea ungurească și poate și polonă. Ungurii, cu deosebire, găsesc, că pretenziunile Cechilor îi amenință.

S'ar paré la prima vedere, că toată cestiunea aceasta pe noi nu ne interesează cu atât mai puțin ne poate privi. Dar dacă, privind lucrul din punctul de vedere al Maghiarilor, o transacțiune cu Cechii dincolo de Laita ar ave o mare influență asupra Ungariei, de bună samă atunci nici pe noi, cari sîntem cetățeni ai Ungariei în înțeles mai îngust și ai monarhiei în înțeles mai larg, nu ne poate lăsa cu totul indiferenți.

Dacă nu mai mult este o datorință, ca să nu perdem din evidență dezvoltarea politică din tot cuprinsul unei monarhii, în a cărei sin ne aflăm și noi Români.

Adevărata activitate a cabinetului cislaitan, după semnele ce se arată se va începe cu fiitoarele alegeri pentru senatul imperial. Atunci vom fi în stare a cunoaște mai bine intențiunile ce se coace dincolo de Laita.

Până una altă trebuie să ne exprimăm numai părerea de rău, că la noi dincoace, în așa numita Transilvanie, din partea celor ce au puterea în mână, se iau simptomele aceste prea pe ușor și în loc de a-și câștiga amici pentru eventuale lupte constituționale, fac tot ca să-și înstrăineze toate elementele.

Am dorî ca părțile cele bune atât dincoace cât și dincolo de Laita să ese deasupra, să facă noue lupte de prisos, mulțămind acolo și aici elementele nemulțămite, ca în tot cuprinsul monarhiei să domnească buna înțelegere și buna învoire între toate popoarele.

Revista politică.

Sibiu, în 14 Martie.

E grozav Sécuiul Ugron Gábor în mânia lui! Adecă scîți — gură! În una din ședințele din urmă a dietei ungare se desbătea asupra bugetului de culte și instrucție, și venind la rînd rubrica „scopuri bisericesci“ Kosuthianul Ugron Gábor se sculă și declamă: „Să nu se mai suferă ca pos-

FOIȚA.

Aventurile doctorului Van-der-Bader.

Din franțozesce de Evariste Carrance.
(12. urmare.)

X.

Familia Pieters. (urmare).

Ciudată familie, familia lui Pieters. Mare și slab, capul ei, avea gustul de a se ocupa cu sciința, și făcînd studiile sale pentru a se face un învățat, el ajunse... comisar de poliție la gara de Anvers.

Angelica Pieters, vrednica soție a comisariului, reprezenta un tip din nenorocire prea răspîdit în societate*).

*) Autorul acestei scrieri n'are intenția de a vătîma susceptibilitățile amabilelor femei, cari, iubind literile, le jertfesc orele lor libere; dar, pecînd el este cel dintîiu, care-și face omagie sale, acelor regine a inteligenței, cari seamănă flori în calea spinosă a vieții, el trebuie să infrunte cu asprime pe acele mame de familie, cari, avînd numai o proastă ambiție, își desvîlesc sîrăcia lor spirituală înaintea lunei, își ne-

Ea se ocupa de literatură, făcea versuri, și silea pe amicii ei să le asculte.

Casa lui Pieters arare ori avea visite; manuscriptele Angelicei îi alungase.

Numai agenți comerciali, acești bravi oameni, cari nu se tem nici de vînt, nici de ploaie, nici de grindină, nici de frig, băteau câte-odată la poarta casei.

Doamna Pieters, stăpână absolută, primia pe călătorii, și îi arăta din când în când onorul de a-și primi servițiile, ce i le oferia; dar Dumnezeu cu ce preț, pentru sîrmanul nefericit!

Doamna Pieters, care — case spunem adevărul — nu era urită, deși avea patru-deci de ani, nu povestea de loc cu plăcere, de cât de literatura contemporană.

gligă datorințele lor adevărate, pentru de a usurpa în domeniul artei un loc, pre care nește amici compesați, dar vinovați, au slăbiciunea de a li-l oferi. Ele (aci) facem puțin portretul doamnei Pieters) sînt fără îndoială poete rele și fără îndoială și mai rele mame de familie. Ev. C.

Conversația, aruncată odată pe acest teren, nu se opri așa curînd.

Autorii însemați, aduși odată în conversație, își ușora primirea din cauza desertațiunei stăpînei casei.

— Am vedut pe George Sand în retragerea sa, aproape de La Châtre, dicea călătorii, înțelegînd situația...

— Ah! replică femeia comisariului, 'mi vei permite să-ți cetesc epistola din urmă, ce a avut afabilitatea de a-mi scrie.

Epistola se cetia, călătoriiu cădea în estasă și pseudo-literata continuă:

— 'Mi voi lua permisia a 'ți ceti și versurile, care au provocat acest șarmant respuns al autarei: Marquisului de Villemer, și călătoriiu trebuia să asculte cetirea unui poem fără sfîrșit, despre: *Bogățiile naturei și splendoarea ceriurilor*, o lucrare de nouă mii opt sute opt-deci și doi alexandrini, care nu e sfîrșită nici în momentul, când scriem aceste rînduri. Călătoriiu, puțin versat în literatură, ascultă suta dintîiu de versuri fără a se mișca; la a doua sută el a-

runcă priviri neliștite asupra manuscriptului, la a treia el cugeta că pseudo-literata nu 'i va pute cumpăra mai puțin de cinci-deci butelii de vin; la a patra el își îndoî comisiunea, și la a cincea el își prezentă cărticica de notițe.

În general, doamna Pieters recompensa compesanta agentului comercial prin o mică comandă, care 'l îndatori de a mai fi o oră un binevoitor ascultător.

Constanța Pieters, vrednica fiică a acestei părechi încântătoare, era o blondină subțirică și mică, cu o privire nehotărîtă, și rumenă la față. Ea era de două-deci-și-patru de ani, și gurile rele, diceau despre ea, că neaflîndu 'și până la moment un bărbat, va ave să remănă fată bătrână. Două mari pasiuni preocupau moștenitoarea familiei Pieters:

Mai nainte de toate, dorința de a se mărita; și apoi, pasiunea de colecții. Constanța voia să se mărite cu ori ce preț; privirea ei vagă devenia câte odată provocătoare, și mai mult ca un agent comercial a reportat surisele și

turile de sub aceasta titlă să fie date pe mâinile unor bărbați, cari urmăresc scopuri dușmane statului. Aici stă o sumă de 189,000 fl., ce se întrebuințează pentru biserica grecească de ambele rituri, și banii acestia dați din partea statului ca subvențiune episcopii grecesci (!) îi întrebuințează pentru plătierea de astfel de oameni, cari combat ideea de stat. Tocmai acum, când vedem, cu cât zel și cu câtă exagerare pășesc oamenii acestia față cu o astfel de faptă, precum este *introducerea obligatorie a limbii maghiare în școlile populare*, tocmai acum este de lipsă, ca statul să fie precaut și să lase a se împărți aceste sume prin organele sale proprii, pentru ca acele să nu se întrebuințeze împotriva ideii de stat, ci pentru scopuri religioase..."

Ținem sub demnitatea noastră, a mai combate astfel de suspiciuni, chiar și dacă n'ar fi de o proveniență atât de — ilustră.

În sfârșit se termină și desbaterea specială asupra bugetului, și politiciii dietei ungurești pot să-și urmeze ează aplecării lor firești, a face politică mare, a și sparge capul Europei. Tratatul de Berlin este la ordinea zilei și mulți deputați maghiari nu vreau să-l recunoască cu nici un preț.

De sigur vor mostra și amenința pe Europa întreagă pentru scopurile sale îndreptate în contra ideii de stat maghiare. Cum se vor mai speria sirmele puteri europene! —

Pe când în dieta Ungariei se perorează neîncetat despre tratatul de Berlin, puterile europene se ocupă mereu, în mod mai puțin platonic cu deslegarea cestiunilor complicate, ce au rezultat și rezultă din acel tratat. Un organ însemnat din Londra raportează în privirea aceasta, că politica Angliei față cu Rusia n'a pierdut nimica din firmitatea și hotărîrea sa. Este vorba adecă de cestiunea Rumeliei de est, a cărei relațiuni, după retragerea Rușilor, par a deveni foarte incurcate. Adunarea națională a Bulgarilor din Tirnova stăruiește mereu la realizarea unirei principatului Bulgaria cu Rumelia răsăriteană. Principele Donducoff îi susține pe Bulgari cu toată energia în năsuințele lor; ba într-o convorbire cu al doilea împăternicit englez la comisiunea europeană pentru Rumelia răsăriteană, cu lordul Donoughmore, principele Donducoff declară, că pecăt stă în puterea lui, el va împede eșecul programului englez, fie aceasta de ori ce natură.

Donducoff își bătă apoi joc de tratatul de Berlin, de comisiunea pentru Rumelia răsăriteană etc. Cumcă

principele nu perorează numai, se vede și din purtarea de tot ofensivă a Bulgarilor față cu directorul de finance Dr. Schmidt, care în ciuda scutului militar din partea generalului rusesc Stolypin, a fost silit a se reîntoarce la Filopopole, fără a fi isprăvit ceva.

Cu toate aceste situații pare a se îndrepta, dacă luăm în considerație scrierea mai nouă din Londra dto 25 Martie, după care Salisbury a declarat în casa de sus: Remanerea flotei engleze în marea Marmara ar fi inoportună, deoarece guvernul englez nu se îndoiesce despre împlinirea deoblegațiunilor rusesci, a deșerta Rumelia răsăriteană, Bulgaria și România. În cas de neîmplinire a tratatului, sultanul ar fi împuternicit, a pretinde ajutorul Englezilor.

† Sava Popoviciu Barcianu.

Un simțământ de adâncă durere te cuprinde în fața mormântului ridicat preste locașul, unde se odichnesce acum pentru vecie un bărbat, care a încărunit în neobosită activitate pentru poporul seu.

Nu departe de capela frumoasă, ce s'a ridicat preste cripta nemuritoriului Andrei Șaguna vedem un mormânt modest — modest, ca și viața bărbatului, ce odichnesce aici. Este mormântul parochului Sava Popoviciu Barcianu.

Cine nu cunoaște acest nume? El și-a eluptat pre lângă toată modestia purtătorului seu, un mare teren la poporul român și a trecut departe preste hotarele patriei noastre.

Dacă ne încercăm în următoarele a da în grabă, așa cum ne-a surprins întâmplarea, o schiță biografică a acestui prea vrednic bărbat, care de puține zile a părăsit cele pământesci, credem a ne împlini numai o datorie sfântă față de public și față de repozatul.

Sava Popoviciu Barcianu s'a născut la anul 1814 în comuna Reșinari. Tatăl seu, paroch în Reșinari, sciind prea bine apereții însemnătatea instrucțiunii, a trimis pe tinerul Sava la Sibiu la școala. Luptându-se cu nenumărate necasuri, ca toți Românii, ce cercetau pe vremea aceea școala, Sava a absolvat gimnaziul din Sibiu și s'a dus la Cluj la „filosofie“. Lipsit de mijloacele subsistenței tinerul student s'a oferit unor familii ca instructor de casă. Însă, sciind că este Român sau mai bine „walach“ el n'a avut intrare nicăiri. Așa sub pseudonimul „Sabini“,

de naționalitate italiană, Sava s'a prezentat unei familii ungurești boeresci din Baia-mare în Ungaria și fii primit ca instructor în casă. „Sabini“ și-a dat toată silința a corespunde misiunii sale și prin studiu privat el și-a însușit limba italiană și francesă așa încât ambele le vorbea și le scria perfect. După ce Sava și-a dobândit aci vro doi bani, a plecat la Viena și s'a înscris la universitatea de-acolo, pentru a asculta medicina. Însă numai un singur semestru a putut-o face aceasta, căci tată seu l'a chemat acasă, din cauză, că al doilea fii al seu, Servian, (astăzi membru al curții de apel din Mureș-Oșorhei) avea se meargă la „învățătură“.

Intors în patrie, Sava se făcu învățătoriu la școala din Reșinari și la anul 1839 se hirotonește de paroch acolo prin episcopul Moga.

Înzestrat cu multe și frumoase cunoștințe, parochul Sava a fost chemat de repetite ori atât de biserică cât și de stat a ocupa pozițiuni înalte însă el totdeauna le-a respins voină a fi și a rămâne numai paroch. Nici chiar fericitul metropolit Andrei Șaguna pe care părintele Sava îl iubia și îl adora, nu l'a putut indupleca a părăsi cercul seu modest, ce și l'a ficsat.

Aci încungiurat de estinse și frumoase grădini de pomi, cultivate într'un mod, care făcea onoare ori-cărui pomolog, aci în mijlocul economiei sale de câmp ședea și lucra modestul paroch la gramatica sa germană-română, la dicționarul seu și la scrierile sale populare. Casa lui era deschisă totdeauna și ori-cui și era fala tuturor. Și când îl chema națiunea sau biserica, Sava Popoviciu Barcianu își binecuvânta familia, lăsa toate și alerga acolo, unde era lipsă de el pentru binele națiunii și al bisericii sale. Și deu nu arare-ori s'a întâmplat aceasta în viața lui! În 3-15 Maiu 1848 aflăm pe părintele Sava în mijlocul adunării naționale dela Blaj; în 1849 la Olmütz în deputațiunea romană la imperatul Ferdinand; în 1852 la Viena în deputațiunea romană la imperatul Francisc Iosif; în 1856 în România ca superior militar atașat trupelor austriace de ocupațiune; îndată după aceea îl aflăm ca director al școalelor centrale din Reșinari, apoi earăși ca profesor de teologie la seminarul din Sibiu; îl aflăm ca asesor consistorial, etc. etc.

Și era constituțională biserică și l'a distins prin multe oficii onorifice, care le purta cu cea mai mare conștiințioasă.

O trăsătură frumoasă a caracterului seu nobil, a fost **milostenia**. În toată vremea casa părintelui Sava era cercetată de neputincioși și seraci, cărora cu o mână darnică le ușora

— Și țința aceasta, nu o putem cunoaște, insinuă Constanța?

— Vi se va povesti frumoasele mele curioase, țise Pieters; acum se mergem la masă.

Noi scim, că învățatul semăna cu cealaltă lume, prin o plăcere tare pronunțată pentru o masă bogată, el lăsa de a fi condus, în sala vecină fără a băga de seamă, că Angelica i se acăță de braț și se puse la masă oftând mulțumită din adâncul inimei.

El se află aședat între doamna și domnișoara Pieters.

Funcționarul descoperi supiera din care eshală un miros plăcut de mazere verde.

Van-der-Bader întinse farfuria sa ca un copil...

Prin mișcarea, ce o făcu, cartea sa: *Amorul*, de Michelet, ce o ținea a subsuoară cădu pe genunchii Constanței.

— Ah! exclamă tinăra fată, care bucurar ar fi voit să nu mai fie fată, că m'a cuprins?

(Va urma)

esistență, și nime din acestia nu eșia din curte, fără de a cere binecuvântarea cerului preste casa parochială, unde locuiau adevăratele învățături a le mântuitorului omeniei.

Zelul și activitatea le-a păstrat părintele Sava până în cele din urmă momente ale vieții sale. Puterile trupesci slăbise deja și el lucra cu o diligență de fer la un dicționar german-român, care însă nu l'putuse termina. La stăruințele amicilor sei s'a hotărît a primi în impregiurări foarte critice ale sănătății sale administrațiunea tractului protopresviter al Sibiuului, și cu atâta conștiință a purtat el aceasta sarcină grea, încât numai cu dozele înaintea morții sale a depus oficiul în mâinile consistoriului.

Putem țice cu deplină conștiință, că prin moartea parochului Sava Popoviciu Barcianu, biserica noastră a pierdut un frunț al ei, națiunea un zelos luptătoriu, literatura română un vrednic propagator, comuna, la care aparținea pre cel mai distins membru, seracii pe un povățuitoriu al lor, și jalnica familie pe un bun și iubitoriu părinte.

Fiei țarina ușoară și în veci pomenirea lui!

Discursul

dlui Ioan Brătianu în cestiunea revizuirii art. 7 din Constituțiune (cestiunea Ovreilor).

(Urmare).

Când însă s'au rădicat și în Cameră și în Senat discuțiuni foarte aprinse, că trebuie să motivăm propunerea, în fața acestei stăruințe, am țis: mai bine să cedăm, dacă cu aceasta am pute să dobândim unanimitatea Corpurilor Legiuitoare: căci aceasta ar fi o mare forță pentru țara noastră. Atunci când o națiune întreagă se pronunță, într'un singur mod, chiar dacă modul acela nu este privit ca cel mai nimerit, totuși el este respectat. Toată munca noastră a fost dară să avem unanimitatea, pentru ca în această cestiune națională să nu se despartă nici chiar partidele cele mai opuse, adecă nu numai partida liberală să nu se fracționeze, ci chiar toate partidele de principiele cele mai diverse să fie unite în aceeași cugetare. Așa am reușit noi cu toate cele mai naționale.

O voce. De ce nu am reușit cu Basarabia?

D. președinte al consiliului. Basarabia? V'am țis la timp în ședința secretă, și vă repet astăzi aci: dacă am fi intrat pe terenul transacțiunilor și am fi primit să ni se dea îdoit și întreit de ce prețuia Basarabia, am fi fost desconsiderați înaintea lumii întregi. (Aplause). Am avut durerea de-a perde Basarabia; dar am câștigat înaintea Europei considerațiunea și reputațiunea, că sîntem o națiune care ține la existența sa națională, care ține la pământul seu, la patrimoniul seu național. (Aplause). Aceasta ne-a rădicat, nu ne-a scădut. (Aplause).

Revin însă la cestiune. Când am vădut că în secțiuni motivarea are mai mulți sorți decât nemotivarea, trebuia oare să venim a vă impune părerea noastră, a vă țice că țara este pierdută dacă nu voiți să primiți declarațiunea nemotivată, așa cum am înfățișat-o noi? Nu, dlor; am căutat numai să vedem dacă acele motive pot să dobândească unanimitatea Corpurilor Legiuitoare. Aceasta a fost toată munca noastră, aceasta a fost scopul declarațiunilor ce am făcut; în toate ședințele secrete ale Corpurilor Legiuitoare, nu am ținut alt limbajiu.

Voci. Așa este!

O voce. Scim noi delegații.

D. președinte al consiliului, I. C. Brătianu. Nu este nevoie să o spună delegații, căci acolo eram toți: Cameră și Senat.

Când însă am vădut că nu poate să se facă o apropiere între motivații din Cameră și motivații din Senat, am pus

alusunile ei, fără a cuprinde întreaga lor însemnătate deosebită.

Constanța, fără indoială, pentru a se distra și pentru o da existenței sale monotone viață, începuse a culege pene dela toate paserile cunoscute, și apoi timbre postale de toate naționalitățile.

Aceasta la sêrmăna fată era o boală trecută în stadiu chronic... Ah! de ar fi putut culege bărbatii!

Dar pețitorii, spăriați de această trinitate, redutabilă a familiei Pieters, nu veniau de loc și Constanța în zadar căuta în giur, ea, durere, nimic nu vedea venind! Tocmai în astfel de impregiurări apără de odată Van-der-Bader.

Pieters, recomandă cu față veselă, pe profesorul, ce părea intimidat.

— Draga mea, exclamă el, adresându-se către nevastă-sa, norocul pare că se așează la masa noastră în persoana celui dintăiu învățat al Hollan-dei; și prezentez pe celebrul doctor Van-der-Bader, profesor la universitatea din Leyden.

Și când doctorul, precum se ve-

dea, foarte rău dispus gângănea vro câteva cuvinte, Angelica l'întrerupse cu vioiciune:

— Bine ai venit la noi, domnule doctor, țise ea, privindu-l cu un aer inspirat; poesia te salută ca pe unul din semi-deii științei!

În momentul acesta, apără Constanța și aruncă eroului nostru o privire asasină.

— Doctorul Van-der-Bader... adecă... țise mama, a cărei memorie, se umpluse de rime, un învățat!

— Însurat? întrebă Constanța cu dulceață.

— Ba, țise Pieters încet.

— Me duc se caut albumul meu, cugetă tinera copilă.

— După prânț, țise Angelica, care gâcise intenția ficei sale, și apoi se adresă către doctorul:

— D ta vei fi cam ostenit, domnule!

— Nici de cât, răspuse profesorul, n'am dreptul de a fi ostenit, înainte de a fi ajuns ținta mea.

— Ce om! exclamă funcționarul cu admirațiune.

cestiunea din nou înaintea Adunării. D-nii delegați, trebuie să le recunosc acest merit, au arătat dorința, să mai facem o încercare de apropiere și în urma unei discuțiuni au mai modificat motivele d-lor. Atunci ear am dis — și în aceasta onor. d. Vernescu 'mi-a dat dreptate — am dis: dacă Senatul va primi declarațiunea sub această formă, atât mai bine, fiind că tot ce poate fi mai folositor e, să dobândim unanimitatea în cestiunea de față. Dar nu s'a putut. Onor. d-ni deputați ce au luat cuvântul v'au spus pentru ce. Mai întâu pentru că motiunea nu este constituțională; al doilea pentru că este pericol pentru țară, de oare ce se indică deja o soluțiune și nu este încă timpul pentru aceasta; soluțiunile nu se indică decât atunci când se pot da; nu trebuie să veniți mai dinainte să arătați o soluțiune pe care numai Constituanta, ear nu d-voastră, are misiunea să o dea. Prin aceasta n'ați face decât o armă în contra țerei.

De aceea noi ne propunem să venim să vă anunțăm, că nu primim motive care implică o soluțiune și să spunem cuvintele pentru ce. Am și venit îndată înaintea d-voastre și v'am dis: d-lor nu vedeți pericolul care ar fi dacă nu ne am înfățișa înaintea Europei cu o singură voință, mai cu samă când motivele d-voastre ar fi explicate chiar de Români în defavoarea țerei; nu vedeți ce arme am da străinilor în contra noastră?

Nu este mai bine să adoptăm aceea propunere pe care d-voastră o numiți a dlui Carp? Acți să 'mi dați voie să vă spun că d-voastră exploatați animositățile de partide pretinzând, că acea propunere este a d-lui Carp. Dar însuși d. Vernescu a recunoscut, că d. Carp n'a făcut altceva decât a adoptat ideea din mesagiul guvernului. Prin urmare dispară d. Carp și să revenim la ideea noastră primitivă, ca la cea mai puțin periculoasă și ca una care a putut să unească mai multe voturi.

D-voastră, minoritatea, care v'ați despărțit de majoritate, nu numai că ve țineți de propunerea cea dintâiu, dar încă ați modificat-o accentuându-o mai mult și indicând o adevărată soluțiune, ceea ce nu era în propunerea motivată la care aderasem sub rezervă de a întruni unanimitatea.

Prin urmare, vedeți că guvernul a fost corect. Dorința și voința lui a fost să fim și acum uniți, ca în toate cestiunile cele mari. Mai cu samă în cestiunea aceasta, care este, o repet, mult mai mare decât toate celelalte și care se impune chiar ca o cestiune internațională din cele mai dificile, trebuie să fim unanimi de aceeași părere.

D-voastre v'a părut rău, cum v'a spus și d. Chițu, că a venit opozițiunea de principie, opozițiunea adevărată, și s'a unit cu părerea guvernului.

Dar, după cum v'am spus și în ședința secretă, noi în toate cestiunile cele mari, nu numai că am căutat să raliăm la ideile noastre pe adversarii nostri politici, i-am pus pe ei să le formuleze și să ia cuvântul. Aduceți-vă aminte de divanul ad-hoc, de alegerea principelui Cuza! În totdeauna noi, partida liberală națională, am dat înțâietatea adversarilor nostri politici, care trebuie să le recunoaștem din multe puncte de vedere, erau interesați să fie de alte opinii. Mai ales în alegere de domn, erau candidați la domnie, erau în joc interesele lor personale și ambițiunile lor, ambițiuni care în totde una orbesc pe oameni și din nenorocire vorbesc mai tare decât chiar interesele cele mai vitale ale țerei. Noi, partida națională liberală, atunci când a fost în cestiune alegerea principelui Cuza, când a venit apoi alegerea principelui Carol, n'am făcut ceea ce faceți d-voastră astăzi cătră noi; n'am venit să acuzăm pe adversarii ideilor noastre, că ne fac opozițiune pentru că au cutare intențiuni, ori cutare ambițiune. Nu, d-lor. Aceasta nu o puteam face pentru că ne-am fi pierdut cauza: din contră, i-am considerat pe toți ca de cea mai bună credință; pe toți căți veniau să se pună pe terenul intereselor celor mari naționale, nu numai că i primiam cu brațele deschise, dar le dam chiar înțâietatea. Astfel d-lor, dela 1848 și până astăzi a

reușit în toate cestiunile cele mari partida națională și liberală, ear nu făcând din toate cestiunile o armă de partidă.

N'am căutat să sfărîmăm pe adversarii nostri politici, ci din contră, ne-am făcut chiar punte pentru dînșii ca să poată trece pe terenul ideilor partidei libérale și naționale. Astfel am adus noi țara în pozițiunea în care se găsește astăzi. (Aplause). Astfel onorabile domnule Vernescu, aveți astăzi o moștenire, cu care 'mi este teamă că voiți să faceți cum fac toți aceea, care moștenesc fără să fi muncit (Aplause).

Într-o cestiune așa de gravă, așa de delicată, care atinge toate interesele națiunii române, d-voastră găsiți oare că este rău că d-nii Boerescu, Dim. Ghica, Maiorescu, Carp, și chiar d. Manolachi Costachi, care trecea de cel mai mare filo-israelit, găsiți rău, și, ca toți acestia să vină să se puie pe același teren cu noi, să dică, că cestiunea israelită este o cestiune economică, socială și națională și că nu putem să o deslegăm decât numai conform cu interesele naționale? (Aplause). Când vom pași toți pe acest teren, socotiți că în fața Europei nu vom fi mai puternici? Ce voiți d-voastră? De ce ve țemeți? Că unii dintre d-lor vor trada cauza națională? Mai întâu nu poate să fie admisibilă o asemenea bănuială; și apoi aceia, care ar comite această trădare nu ar face decât a se sinucide, și chiar atunci nu ar pute să compromită întru nimic interesele noastre sociale, economice și naționale, de oarece națiunea întreagă s'ar rădica în contra lor.

D-voastră, cum v'a dis onor. Chițu faceți o crimă guvernului pentru, că a căutat din toate puterile sale, ca toată suflarea românească să fie strîns legată în această cestiune! Socotiți oare că spre a deslega o asemenea cestiune, nu trebuie ca inimile tuturor Românilor să bată cu o singură inimă, ca toate capacitățile, toate inteligențele României să fie la un loc, spre a căuta cu toții împreună soluțiunea cea mai nimerită? Eaca unde este pentru mine siguranța viitorului României. (Aplause)

Dacă însă veți pune cestiunea cum ați pus-o d-voastră, bănuind pe toată lumea și făcând din această cestiune o cestiune de partidă, pretinzând că numai o fracțiune din partida liberală are instinctul conservățiunii naționale, atunci veți compromite cauza țerei. (Aplause)

Onor. d. Vernescu a pus cestiunea ministerială. Eu însu-mi aveam de gând să o pun. Dar membrii autorizați ai majorității m'au conjurat să nu o fac cu ocaziunea unei cestiuni care atinge interese așa de vitale ale țerei, și atunci am cedat.

D. Vernescu pune însă astăzi cestiunea ministerială într'un mod astfel, cum aș pute dice, că'mi pune cuțitul la gât. În ce interes a făcut-o d-sa aceasta? Eu 'lam înțeles! De a dona și după eșirea d-sale din ministeriu, trecând pe banca de deputat, a început să ne facă opozițiune; atunci i-am dis, că prea e lucrul pe față, prea curând o începe și că ar trebui să mai aibă puțină răbdare, cel puțin pentru a scăpa aparențele. Dar pe atunci d. Vernescu căuta să ne hărțuiască pe toată ziua în cestiuni mai mici; nu era pus încă în joc viitorul României, viața României. Astăzi însă, când și din această cestiune emanamente națională onor. d. Vernescu caută a face o cestiune ministerială, o armă de partidă, eu trebuie să'mi dau socoteală de ceea ce d-sa voiesce, și de aceea declar că noi suntem gata a lăsa d-lui Vernescu locul nostru de pe aceea bancă...

D. Vernescu. Nu, nu.

D. Președinte al consiliului. Da; ești datoriu să vii în locul nostru eând declarați că nu ai încredere în acest ministeriu.

D. Vernescu. N'am dis aceasta.

Voci. Așa a-ți dis (sgomot).

(Va urma.)

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Timișoara, în Martie. (Neadevărul guvernamental, — în fața Maj.

Sale a Regelui). Catastrofa orașului Seghedin, prin grandiositatea ei înfiorătoare, a străbătut în Europa, ba chiar în lumea întreagă, și a moiat inimile săracilor ca și a bogaților, a servitorilor, ca și a domnitorilor, a vecinilor ca și a străinilor de o potrivă pentru poporul nefericit, în cât toți cu toții au sărit în ajutorul și întru alinarea suferințelor celor nefericiți.

Însă ori cât de mare, cât de grandioasă este această catastrofă pentru Seghedin, totuși — dacă judecăm faptul obiectiv, — se pare că este cu mult mai mică, mai neînsemnată, de cât cealaltă catastrofă, nu a Seghedinului, ci din Seghedin, în templată la 17 ale cur. în prezența, în fața prea înalt. persoane a Maiestății Sale, a Monarhului. Da, putem dice cu multă pozitivitate, că această catastrofă pentru țara întreagă este cu mult mai grandioasă, mai rară, și mai daunoasă.

În această și memorabilă, carea în istoria patriei, ar trebui să fie tot așa de neagră, ca și noaptea de 12—13 ale cur. pentru istoria orașului Seghedin, — în aceeași și dic, dl comisar al înaltei stăpâniri, reprezentantele înaltului regim, în sfera sa de activitate, față de Monarch, de supremul cap al statului, nu numai că a retăcut multe lucruri, pre cari lumea le scie, și cari trebuiau descoperite, ci a cutezat chiar a vorbi neadevăruri, pe cari martori oculari, persoane prezente momentan le demințiră, și le descoperiră de minciuni, ce indignară apostolica persoană.

Și faptul acesta e constatat în diaristica de toate limbile din țară, în dieta țării, în Europa întreagă, ear regimul țării, mandatarul minciunosului, nu numai că nu desaprobează, nu numai că nu pedepsește faptul, ci îl ascunde, îl acopere, netezesce îl face și adoptează în fine de al seu — în vederea Europei, în vederea lumii întregi.

Dar este doară faptul acesta unic singur, ca să 'l putem considera de eroare și din partea causatorului, și din partea regimului? Nu, durere nu! ci calea și maniera aceasta e sistem de guvernare în țară, e unica și ultima armă a regimului actual cu carea se susține, se apără și abate dela țară dreptatea.

Faptele afirmate din partea regimului despre Seghedin sunt neadevăruri, faptele lui din Budapesta sunt neadevăruri; egalitatea și egala îndreptățire a popoarelor din țară e neadevăr, neadevăr este și aceea, că în. regim actual ar dori poporului alta, — de cât maghiarisarea lui; — neadevăr este că Rutenii (poporul) doresc maghiarisarea lor, neadevăr este și aceea că o doresc Români din Marmăția ori de ori unde. Cel mai mare neadevăr însă este: patriotismul domnilor dela putere! și cel ce susține, proteje și ascunde aceste neadevăruri, acela, fie chiar înaltul regim, se face părtaș de ele.

La domni de la putere cuvintele: patria și patriotismul, nu sunt decât un vâlv al modei rafinate, prin carele ei, în tocmai ca hidele, îl trag pe față nu pentru de ași scuti frumseța, ci pentru ași ascunde rușinea pentru a se ascunde de soarele adevărului și al dreptății atunci, când înfig cuțitul otrăvit în cele mai sacre și naturale drepturi ale popoarelor nemaghiare; atunci când pe capii bisericesci pentru împlinirea sacrei lor datorințe, ca patriți adevărați și sinceri, îi acuză înaintea Europei, de trădători, de impertinenți, de maghiarofagi; dar nici când nu poartă acest tesaur în inima lor ca dar d-șeesc și comun tuturor fiilor și fraților de una și aceeași mamă.

Catastrofa a doua din Seghedin deci, de și domni nu o exploatează,

ci o ascund și pitulesc, totuși poate servi de indemn atât Maiest. Sale Regelui, cât și Europei și lumii întregi, cari s'a ridicat în ajutorul poporului din Seghedin, ca tot cu atâta vâlvă și bunăvoință, tot așa de cu grabă, și tot din simț de umanitate și de bunăfacere, să sară în ajutorul celor multe milioane de popor din țară, carele suferă de mulți ani de această catastrofă generală, și să îl scape de un sistem, de o stăpânire și guvernare — în sens patriotic — neadevărată.

Varietăți.

* (Postal). La stațiunea postală din Olpreț (comit. Dobâcei) este de ocupat locul magistrului postal. Se cer 100 fl. v. a. cauțiune; Salariul anual e 120 fl., paușale 40 fl., și 474 fl., bani pentru espedări. Terminul suplicelor e 3 săptămâni.

* (Calea ferată Ploiesci-Predeal). Cetim în „Resboiul”: Și în această lucrare ca în toate celelalte ne facem o datorie a anunța Românilor, să scie că, pe cât am aflat, multe poduri din cele făcute acum pe linia drumului de fer s'au dărîmat, și aceasta fiind că au fost clădite rău și îngaduite de guvern, pe când inginerii inspectori au raportat neconținut că materialul de peatră și var, care se întrebuințează la temelile acestor poduri, nu sînt în stare a rezista la lovirea scurgerei apelor. Cu toate aceste lucrarea s'a urmat, înainte, tot cu același chip, până când au venit apele de le au sfărîmat.

* (Mulțămită publică). Văduva preoteasă Anastasia Șandor pre lângă toate greutățile, ce trebuie să le supoarte cu educarea acelor trei orfani minorenii fiind pătunsă de un simț moral creștinesc, au donat pre sama nou edificăndei biserici în Murș-Cuesdiu una suma de 100 fl. Deci Galation Șagău, președintele com. și Petru Oltean, notariu com. pentru comitetul parochial își țin de sânta datorința a esprime recunoștința și mulțumita sa publică pentru aceasta faptă mariimoasă.

* (Un semn bun pentru agricultori). Din Brăila ni se scrie că început o bună mișcare în vîndarea cerealelor. Din Marsilia și Italia se fac dese cercetări. În vr'o patru zile s'au vîndut peste 50 mii chile de grâu, secară și orz. Grăul s'a ridicat până la o sută de lei chila. Depozite de porumb sînt foarte puține. Din toată țara primim scrisile cele mai imbușcătoare cu privire la agricultura noastră: cultivatori sînt pretutindeni în plină activitate favorizați de elementele naturii. Pămîntul este încă umed și plugul poate trage cu înlesnire brazdele viitoarelor recolte. Deja o bună parte din câmpii sînt arate și accept a primi semințele. Asceptul semănăturilor de toamnă este foarte plăcut. Importul de grâne exotice continuă pe o scară întinsă în Franția. De la 1 până la 8 Martie a sosit la Marsilia, Bordeaux, și Havre ca la 200,000 hectolitree, din care 100,000 din California contra 95,000 hectolitree abia și în tot de la 22—28 Fevruarie. Importul din Fevruarie s'a ridicat la 1,200,000 hectolitree aproape contra 2 jum. milioane în Ianuarie. Ori cum ar fi, importul de grâne în Franția, de la 1 August până la 28 Fevruarie e de 16 jum. milioane hectolitree. Și cu toate aceste, întreprinderile franceze sînt aproape goale afară de Marsilia unde există un stoc de 1 milion chintale, incolo nu sînt grâne pe încăieri. Mulțămită acestei lipse tendința spre creștere a prețului grânelor se menține de 15 zile și se speră că prețul lor se va ridica. Iată cum s'au vîndut la Marsilia grânele

de import: Grăul ghirca de Galați și de Brăila 23, porumbul cinquantin 14, 50; 50; cel de Galați 14; orzul de Galați și de Brăila 13; secara de Dunăre 14; fasole de Brăila 20, 50; sêmența de în și de Dunăre 30, 50. În Anglia, prețurile se țin asemenea bine. Grăul Chirca de Brăila și de Galați s'a vândut la Londra cu 32, porumbul de Dunăre 22, 6; cel de Galați 24, 6; Orzul de Galați 19, 6; secara de Dunăre și de Galați 25; secara de Dunăre 14, 75; cea de marea neagră 14, 25; Orzul de Dunăre 14, 50; cel de Odesa 14, 75. Sêmența de în marea Neagră 30, 75.

* (Monastirea Serge). Cetitorii își aduce aminte, că una din luptele celui din urmă război — aceea care a avut loc aproape de Iovan-Ciflik în Septembrie 1877, — prințul Serge de Leuchtemberg își găsi moartea. Cel întâi glonț turcesc tras în aceeași lovitură pe principe în mijlocul frunței și îl întinse mort la pământ. Puțin după aceea, familia imperială a Rusiei hotărâ de a ridica, chiar unde principele Serge căzuse, o mănăstire mare, și de a i da numele prințului pentru amintirea acestor evenimente. De abia se terminase campania, și începuse a se ocupa de realizarea acestui proiect. Toți membrii casei imperiale rusesci fără excepție, precum și rudele mai de departe, apoi curțile amice și familiile domnitoare, trimeseră în dar sume foarte însemnate, așa fel că astăzi se vede pe câmpul de bătaie dela Iovan-Ciflik, puțin la meașă-noapte de satul cu același nume și de tot aproape de Lom, un edificiu vast, mareț și decorat cu magnificență înlăuntrul și în afară: este mănăstirea *Serge*. Acest edificiu este monumentul arhitectural cel mai mareț ce posedă Bulgaria, și cu toate că este cel mai nou, se va socoti printre mănăstirile cele mai bogate din țară. Mulțumită donațiilor și fundațiilor speciale, mănăstirea posedă de pe acum o întindere de loc de 26 leghe pătrate, cuprinzând livezi și păduri, mai mult, ea dispune de capitale considerabile, astfel că să socotesce că va fi cu mult mai bogată de cât celebra mănăstire ortodoxă din muntele Athos. Locurile ce i-a fost închinare sunt parte în Rusia și parte în Bulgaria. Un orfelinat alăturat de mănăstire va pute să primească 300 de copii a soldaților ruși sau bulgari morți înaintea inamicului; acești orfelini vor fi crescuți și îngrijiți până la vârsta de 13 ani împliniți. Înăurarea și sfîntirea mănăstirii *Serge*, care va avea loc în primăvara aceasta, va fi de o magnificență extraordinară. Scopul este de a se face din serbătoarea Sf. Serge o serbătoare națională pentru Bulgaria, și din mănăstirea *Serge* un loc de perigrinagiu pentru toți creștinii ortodocși ai peninsulei Balcanice, și se crede că chipul cel mai bun de a atinge acest scop va fi de a stabili o conexiune între edificarea acestui monument religios și constituirea principatului Bulgariei.

* (Favoritul Sultanului). „Agenția Hawas” anunțase mai deunăzi, că Sultanul Abdul Hamid a înaintat pe comandantul Dreyse la un post înalt. „La République Française” istorisește așă, cum s'a întâmplat că acest comandant, un oficer din cavaleria franceză, este acum adevăratul Sultan al Turciei: „Majestatea Sa Abdul Hamid are după cum se știe o mare grijă și teamă de ori-cine se apropie de el, bănuind că poate să fie asasinat degisați. Padișahul tremură de frica morții. Într-o zi când cugeta Majestatea Sa cum să scape de acest rău dând un strigăt de bucurie se creșu scâpat. Când venise Abdul Hamid în 1867 în Paris primise un oficer de ordonanță francez, care i făcuse o în-

tipărire plăcută. El era un soldat brav, simpatice învățat a numi lucrurile cu adevăratul lor nume. Abdul Hamid cugetase acum, că dacă ar reafila pe acel oficer, viața lui ar fi asigurată pentru totdeauna. Acela n'ar fi omul, după cum ar știe Paul de Cassagnac, care să și rupă sabia pentru a face din ea pumnale. Sultanul rugă îndată pe ambasadorul său din Paris să i caute pe oficerul acela. Două luni a trebuit ambasadorului ca să afle pe oficer într'un oraș provincial în care timp Sultanul trăi cu frica în sin. Dar cât de mare i fu bucuria, când i se anunță, că s'a aflat oficerul de ordonanță! Sultanul roagă pe oficer să vină cât mai iute la dînsul. El i promise un post ales, un palat de locuit, amicitia și favorul său; în scurt oficerul fu concediat și plecă la Constantinopol. De când este în Constantinopol, face ce vrea cu Abdul Hamid. El locuiește în Dolma-Bacce. Are de adjutant un colonel din statul major de gîniu și Sultanul nu mai poate trăi fără el. Tot ce vrea acest nou favorit se face îndată. Ambasadorii îl curtează și umblă după favorul lui; favorișii vechi îl urăsc. Când el iese cu o grosolănie militară, că va trage de urechi pe marele Vizir și Said-Pașa, aceste persoane înalte se și grăbesc a și ascunde urechile. Acest oficer fericit, eroul unei povești din 1001 de nopți, este comandantul Dreyse. Nu se știe cum se va fini norocul lui. Dar deocamdată Turcia este dominită de un oficer francez de cavalerie.

* (Un adaus la cartea bună menagera). Se știe, că specia pescilor e supusă la multe feluri de preparațiuni, și nenumărate sunt variațiunile sosurilor, care au fost inventate, pentru a sporî gustul acestei specii. De tot nou și nici într-o carte culinară nu se va găsi sosul cu gaz. Eată ce ni se comunică în această privință din orașul Urjuzino gubernia Smolensk: Un mare transport de pește sosind din Zarizyn la Urjuzino a fost confiscat de comisiunea sanitară care a dispus, ca ășul transport de pește să fie stropit cu gaz și să i se deie foc spre distrugere. Această se făcu, și comisiunea plecă dela fața locului. Cazacii care erau de pază le părea rău de atîta pește frumos și bun, condamnat a se pierde în neagra vecinicie. Cu unstrigăt de „ura!” cum nu s'a auzit la luarea Șipcei, ei se aruncară asupra pescelui, mîncîndul cu cea mai mare poftă, fără ca nimeni din fii Donului să fie simțit vre-o greutate la stomach. Eată un nou fel de bucate. Pește prăjit cu sos de gaz! Avis bucătăreselor ingenioase.

Sciri ultime.

(După „S. d. T. B.”)

Viena, 26 Martie n. „Politische Correspondenz” anunță din Petersburg: Pertractările ruso-englize asupra măsurilor, ce să se ieie pentru Rumelia-Resăriteană după plecarea Rușilor, înaintează foarte favorabil. Proiectul de ocupațiune a Rumeliei-Răsăritene prin trupele unei s'au mai multor puteri neutrale rămâne cu totul neconsiderat.

Bursa de Viena

din 26 Martie n. 1879.

Metalele 5%	64 25
Împrumutul naț. 5% (argint)	64 60
Valuta nouă imperială germană	57 45
Împrumutul de stat din 1860	117 25
Acțiuni de bancă	803 —
Acțiuni de credit	242 70
London	117 10
Argint	— —
Galbin	5 54 1/2
Napoleon d'aur (poli)	9 32 1/2

Economic.

Sibiu, 21 Martie n. Pro hectolitru: Grâu fl. 5—5.80; Grâu sêcăr, fl. 4.10—4.70; Sêcăr fl. 3.40—4.80; Orz fl. 3.80; Ovăs fl. 1.70—2.10. Cucuruz fl. 2.10—3.10; Mălaiu fl. 4—4.50; Cartofi fl. 1.25—1.75; Sêmență de cânepă fl. 4.50—5; Mazere fl. 6—6.50; Linte fl. 11—11.50; Fasole fl. 5—5.50; pro 50 chilo: Făină de pâine fl. 4.50; Slănină fl. 34—35; Unsoare de porc fl. 23—24; Sêu brut pro 50 chilo fl. 15.50—16; Sêu de luminări fl. 22—22.50; Luminări de sêu 50 chilo fl. 27—27.50; Săpun fl. 20—21; Fên 50 chilo fl. —.90—1.; Căneapă pro 50 chilo fl. 32—34; Lemne virtuose de foc pro metru cubic fl. 3.20. Spirit pro grad 50—55 cr. pro chilo: carne de vită —40— cr.; Carne de vițel 32—55 cr. carne de porc 40—42 cr.; carne de berbec — cr.; o a ne 10 de 20 cr.

Budapesta, 22 Martie n. Timpul săptămânii trecute a fost într'atîta favorabil, încât n'au domnit furtune și cetățile: Ciongrad, Senteș, Vársárhely și altele, ce erau foarte amenințate de valurile Tisei, putură duce în deplinire cu succes întărirea și ridicarea iazurilor lor așa, încât pe anul acesta primejdia înecării se poate privi ca delăturată. Cele dintău 4 zile ale săptămânii aduseră o vreme frumoasă de primăvară crescînd temperatura dela +7° până +12° R; eară de atunci începî timpul a se întuneca și innora scădînd temperatura cu încetul până la +6° R. Prelângă toate aceste însă lucrurile de primăvară pe câmp și în a doua jumătate de săptămână s'au continuat neîntrerupt și au înaintat cu deosebire lucrurile vie și sêmănăturile. Tînturile înecate nu vor da pe anul acesta nici o recoltă, pentru că apele se perd tare anevoios și prin canaluri nu se pot delătura. Comunicațiunea navigală pe Dunăre în sus e deja foarte vioaia în deosebi cu buca tele. S'au vândut pentru pildă:

Grâu la 80—85 mii miji metriche cu fl. 8.70—9.35 cr. v. a.

Sêcăr la 3000 m. m. cu câte fl. 5.60—6.20;

Orz la 400 m. cu câte fl. 5.25—7.75;

Ovăs 4000 m. cu fl. 5.80—6.10;

Cucuruz 10—12 mii m. m. cu fl. 4.65—5.05 cr. v. a.

Făină s'a vândut de astădată mai puțină dar bine. Consumul în deosebi al indigenilor se vede deocamdată acoperit în de ajuns, dar nu pe lung timp.

Păstăioasele nici în săptămâna trecută n'au cam avut căutare și a trecut în deosebi: Mazerea debia cu câte fl. 9 v. a. Fasolea fl. 7—7.50; Lintea cu fl. 8—10; Mălaiul cu fl. 8.25—8.40; Sêmență de cânepă cu fl. 9—9.50; Sêmănță de in cu fl. 12.50—13;

Lămile nu s'au căutat deocamdată de loc.

Porcii au avut căutare animată. În tîrg s'au aflat în săptămâna trecută 75 150 de capete, între aceste din Transilvania 1100 și din România 1120.

Unsoarea de porc a scădut în preț cătră sfîrșitul săptămânii vîndîndu-se fără vas debia cu fl. 57.50, ear cu vas cu tot cu fl. 50—51.50 cr. v. a.

Slămina a trecut cu fl. 39—41

Untura cu fl. 45 75—46 50;

Spiritul de astădată căutat mai bine s'a vândut cu fl. 26—29 pro 10,000 litre%.

Peile lucraten'au avut trecere și s'a vândut părechia cu fl. 24—37; cele nelucrate însă au avut o trecere foarte mare vîndîndu-se părechia cu fl. 10.50—12.50 de cal, cele de vițel se suie în preț pe neașteptate. 102 de pei de aceste au trecut cu fl. 185—195;

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.”

Licitațiuni: în 16 Maiu imob. lui George Iános în Szt. Gerlitze (trib. M. Vársárhely); în 16 Aprilie și 16 Maiu imob. rămasului după Stefan Buzás în Hoghin; în 19 Aprilie și 16 Maiu imob. lui Ludovic Zsigmund în Jombor (jud. cerc. Hoghin); în 21 Aprilie și 21 Maiu imob. lui Petru Sandor în Agrebici (trib. Cluj); în 16 Aprilie și 16 Maiu imob. lui Naftailă Rosenvasser în Felső-Bánya (jud. cerc. Nagy-Bánya); în 13 Maiu și 13 Iunie imob. rămasului după Iacob Pottantys în Aly (trib. Dej); în 19 Aprilie și 19 Maiu imob. lui Caprian Gîrlea în Silvaș (jud. cerc. Aiud); în 23 Aprilie și 23 Maiu imob. lui Iosif Florea în Riska (jud. cerc. Körösbánya); în 31 Martie imob. dnei Stefan Gall în Cluj (trib.); în 7 Maiu și 4 Iunie imob. Mariei Arz în Sibiu; în 23 Aprilie și 23 Maiu imob. lui Nicolae Răsoiu în Vale (trib. Sibiu); în 16 Aprilie și 16 Maiu imob. Mariei Bellus în Balomir (trib. Deva); în 5 Aprilie imob. lui Ludovic Korondi în M. Vársárhely (tribun); în 29 Martie imob. dnei Ioan Arkosi în Cluj (trib.); în 31 Martie imob. lui Cassandra Coșocariu în Galaț (jud. cerc. Făgăraș); în 3 Aprilie mobilele și tot depositul de mărfuri ținătoare de masa concursuală a lui Robert Zekeli în Brașov (trib.); în 5 Aprilie imob. lui Mihail Miess în Cristian (trib. Sibiu); în 4 Aprilie imob. lui Andrei Fazakas în Lăpuș (jud. cerc. Șomcuta-mare).

Nr. 137—1879.

2—3

EDICT.

Ana născută Ioan Găitan din Satu-lung care a părăsit cu necredință de 4 1/2 ani pe legiuitul ei bărbat Ioan Teodor Median tot din Satu-lung, fără de a se sci locul unde se află este prin aceasta citată, ca în termin de un an și o zi să se prezenteze înaintea subscrisului for matrimonial, căci la din contră și în absența ei se va pertracta și decide procesul divorțial, intentat asupra-i de soțul ei.

Brașov, 15 Februarie 1879.

Forul matrimonial gr. or. al tractului I al Brașovului.

Iosif Barac m. p. protopresb.

Tipografia archidieceșană în Sibiu.

Tocmai a eșit de sub presă:

Archiepiscopul și Metropolitul ANDREIU baron de ȘAGUNA.

De

NICOLAU POPEA,

Archimandrit și vicariu arhiepiscopesc.

Op. premiat de consistoriul respective sinodul archidieceșei ortodoxe române a Transilvaniei.

Cu portret. — 25 coale 8° mare.

Prețul unui exemplar: 2 fl. 50 cr. v. a. — 7 lei noi.

Administrațiunea
Tipografiei archidieceșane în Sibiu.